

De jeugdwet en de wet Herziening kinderbeschermingsmaatregelen

U als donateur hebt waarschijnlijk al een ots die is uitgesproken voor 1 januari 2015. Maar straks komt de verlenging eraan, en het verzoekschrift waarin de rechter om verlenging wordt gevraagd valt onder de nieuwe wet. Om een ots te krijgen was het volgens de wet nodig dat vrijwillige hulpverlening had gefaald of zou falen, sinds 1 januari gaat het in de allereerste plaats om de **bereidheid om mee te werken aan de noodzakelijk geachte hulpverlening** (BW 1:255 lid 1 onder a, nieuw).

Wanneer krijgt de raad voor de kindbescherming die ots? Wanneer krijgt de Gecertificeerde Instelling verlenging? Er moet nu zijn voldaan aan alle drie de volgende voorwaarden:

- 1) ernstige bedreiging van de ontwikkeling van de minderjarige
- 2) de ouders met ouderlijk gezag of het kind accepteren de nodige zorg in verband daarmee onvoldoende (let op: onvoldoende is niet hetzelfde als niet)
- 3) binnen een "gelet op de persoon en de ontwikkeling" van het kind aanvaardbare termijn zullen de ouders weer de verantwoordelijkheid voor verzorging en opvoeding kunnen dragen.

Waarschijnlijk moet het wel heel erg duidelijk zijn dat de door u niet geaccepteerde "zorg" nergens op slaat, wil de rechter een ots niet oplegen of verlengen. Dus stroop smeren maar, en de cursus volgen (of laten volgen door uw kind) die bedacht is door het buurtteam, of de instantie waar u eerder al

totaal vrijwillig contact mee hebt gehad. Zo is misschien (verlenging van) een ots te voorkomen (want met ots gaat de bemoeienis misschien nog verder).

Maar u hoeft niet iedere vorm van hulp te accepteren. Het moet duidelijk zijn waarom deze hulp uw kind goed zou doen. Als u bijvoorbeeld iets anders krijgt dan nuttig zou zijn omdat er een wachtlijst is, kunt u dit zorgaanbod gemotiveerd afwijzen zonder dat u direct het gevaar van een (verlenging) ots loopt (Kamerstukken II 2010 /11, 32015, nr. 3).

U kunt ook een onderzoek laten doen door een BIG-geregistreerd kinderpsycholoog of kinderpsychiater om te proberen de rechter te laten inzien dat er geen sprake (meer) is van een ernstige bedreiging van de minderjarige. Gaat u maar vast sparen.

En de aanvaardbaar te achten termijn?

Het was de bedoeling van een ots, en zeker van een uithuisplaatsing, dat die

tijdelijk zouden zijn. In de praktijk is dat vaak heel anders. Nu is echt de bedoeling dat het gezag van de ouders wordt beëindigd als het ernaar uitziet dat ots of uhp lang gaat duren. Wat is lang? Bijvoorbeeld langer dan 2 jaar uhp, zo blijkt uit de Kamerstukken (Kamerstukken II 2009 / 10, nr. 3, p. 34). Dat betekent ook dat onmiddellijk bij een (spoed) uithuisplaatsing het gezag kan worden beëindigd. Nooit ots gehad, meteen bam. Uit de Kamerstukken blijkt dat de wetgever bijvoorbeeld heeft gedacht aan jarenlange drugsverslaving en het er niet naar uitziet dat dit beter wordt.

Medewerkers van raad voor de kindbescherming en Gecertificeerde Instellingen, om van rechters nog maar te zwijgen, moeten nogal wat kunnen om al die onzekere factoren in te schatten. Kunnen ze dat ook?

Truus Barendse

Stichting Kinderen-Ouders-Grootouders is een stichting door en voor gewone ouders en grootouders in contact met jeugdzorg. Ouders weten soms niet wat zij kunnen verwachten en hoe zij zich moeten opstellen. KOG wil deze ouders ondersteunen en adviseren. Daarvoor is er de website www.stichtingkog.info en de mogelijkheid met de contactpersonen te bellen of te mailen. De contactpersonen zijn geen advocaat, maar zij adviseren vanuit hun kennis van de praktijk van jeugdzorg. Vereniging KOG, opgericht in 1990, is in 2003 omgezet in stichting KOG. Secretariaat
Koninginneweg 90,
2012 GR Haarlem,
tel. 0235321223,
kog@upcmail.nl
www.stichtingkog.info
ISSN 2215-0544

Aandacht voor klachtbehandeling in Velsen

Op 1 april 2015 heb ik spreektijd gekregen over klachtbehandeling in een raadsvergadering van de gemeente Velsen, samen met Mr. J.A. Prins (senior onderzoeker Nationale Ombudsman). De heer Prins gaf verscheidene voorbeelden van gemeenten waarbij de ombudsfunctie in de praktijk goed functioneert. Ik had uiteraard over jeugdzorg geen vrolijk verhaal. In een verslag, gemaakt door iemand van Velsen

Lokaal, de op 1 na grootste partij, staat: "Door mevr. Barendse van KOG (Kinderen-Ouders-Grootouders) is een beeld gegeven van hoe het in de praktijk gaat met de klachtenbehandeling van cliënten in de zorg. Zij schetste een onthutsend beeld waarbij in de praktijk weinig terecht komt van de klachten van cliënten. De cliënten durven geen klacht in te dienen omdat ze bang zijn voor represailles van zorginstellingen. Verder komt

naar voren dat de klachten wel in behandeling worden genomen, maar er weinig tot niets mee wordt gedaan." Het verslag eindigt: **Standpunt Velsen Lokaal** Velsen Lokaal vindt dat de bescherming van de rechten van de Velsense burgers gewaarborgd moet zijn door middel van een plaatselijke/regionale ombudsfunctie, of vertrouwenspersoon en het klachtenreglement. Voor de invulling van deze functie stelt Velsen Lokaal de vol- →

→ gende eisen: De ombudsman/-vrouw moet onafhankelijk zijn. De ombudsfunctie moet laagdrempelig zijn. De ombudsman moet de klachten over gedrag/bejegening en de inhoud adequaat behandelen. De ombudsman rapporteert richting de raad over vragen, wensen, zorgen en ervaringen van inwoners. Deze rapportages zijn openbaar. Een fractielid van de Christen-Unie mailde mij: "Het is goed om wakker geschud te worden en met name de

'papier-molen' in ons land, is een frustratie waar ik heel idealistisch iets in zou willen veranderen. Het zou toch anders moeten kunnen. Ik heb vertrouwen in onze Wethouder en de energie die zij er in stopt en geloof ook dat we met elkaar als Raad hier zeker meer over zullen gaan praten. Wij zullen in de fractie wel degelijk dit verhaal van u meenemen als verhaal met harde feiten."

En een ander raadslid mailde: "Dat is de winst van de sessie: er is nu kennis en

er is nu een aantal uitgangspunten geformuleerd, waar de wethouder niet meer omheen kan. Ze moet wel lef hebben wil ze nu nog met een voorstel komen om de klachtenregelingen bij de zorginstellingen zélf te laten!"

In een gesprek na de vergadering met iemand van de SP werden wij het er snel over eens, dat na een interne klachtbehandeling er een tweede mogelijkheid moet zijn. De gemeente zou na enige tijd klagers kunnen

vragen of hun gegrond verklaarde klacht de gewenste en toegezegde gevolgen heeft gehad. Een gemeente hoeft een volgend jaar niet weer een contract met dezelfde organisatie af te sluiten!

Als in Velsen klachtbehandeling in de jeugdzorg goed gaat verlopen, zal niet heel Nederland staan te schudden. Maar goed voorbeeld doet goed volgen. Vraagt u spreektijd in uw gemeente!!

Truus Barendse

Sinds maart 2015 is Bernadette Gerth lid van het bestuur van St KOG. We zijn heel blij met deze versterking. Bernadette was al contactpersoon en heeft al ervaring met adviseren en steunen van ouders die een aanvaring met jeugdzorg hebben. Zelf hebben haar man Erwin en zij ook al het nodige meegeemaakt met allerlei instanties. Hieronder vertelt zij haar verhaal zodat u met haar kunt kennismaken.

Alice Jansen

Het begint in de winter van 2012. Het werd tijd voor onze 11 jarige dochter om een volgende school te gaan kiezen. Zij had op de basisschool een rugzakje en kreeg creatieve therapie. Bovendien moest er zo langzamerhand een goede diagnose gesteld worden door een psychiater, om zeker te weten wat haar probleem was en wat de juiste aanpak voor haar zou zijn. Eerder waren er wel vermoedens, maar ze was toen nog te jong voor een echt diagnostisch onderzoek. We waren zo groen als gras en dachten er verstandig aan te doen om met de school en het CJG/GGD een onderzoek door Accare te laten doen. Uit dit onderzoek komt naar voren dat onze dochter door moet gaan met de creatieve therapie en dat wij gezintherapie moeten starten. Een diagnose wordt ons niet gemeld. Achteraf lezen we deze in het dossier; het bleek dat de diagnose door een basisarts

Nieuw bestuurslid!

was gesteld, niet zoals wij wilden door een kinderpsychiater. Wij zagen geen meerwaarde in de gezintherapie en gingen gewoon door met de creatieve therapie. We meldden haar aan bij een school en regelden begeleiding leerweg ondersteuning, SOVA training en we gingen met vakantie. Tijdens onze vakantie is ons gezin door Accare en het CJG/GGD besproken en men accepteerde niet dat het vrijblijvend advies van Accare niet volledig opge-

volgd werd. Terug van vakantie vonden we de brief op de mat. Er was een melding bij het AMK gedaan! Dit kind werd waarloosd door ons doordat we beiden werken vond men. Mijn man Erwin vond het meteen flauwekul, maar ik schrok erg. Het voelde als een plotselinge koude douche. Mij spookten meteen alle spookverhalen over jeugdzorg door het hoofd. Ik ben gaan lezen, op internet gaan zoeken en heb me goed laten informeren. Zodoende

kwam ik ook bij St. KOG terecht. Alle adviezen heb ik opgevolgd: Dossiers opvragen, machtigingen om gegevens uit te

wisselen, intrekken, gesprekken opnemen, alles goed docu-

menteren enz. Het werd nog

erger toen wij een second opinion lieten uitvoeren door een psychiater die een heldere diagnose stelde en haar meteen ook in therapie nam. Er volgden gesprekken, dreigementen enz.... We gingen wat in de dossiers stond controleren bij degene die het gezegd zou hebben en we kwamen er achter dat er gelogen wordt en lukraak wat conclusies getrokken worden door ondeskundige personen. Het voelde alsof we in een achtbaan zaten!! We kregen een Raadsonderzoek en jawel..... daar troffen we iemand die niet

alles voor zoete koek aannam van het AMK. Het onderzoek werd afgesloten omdat men vond dat wij als ouders het goed gedaan hadden. "We zijn goedgekeurd". In acht maanden tijd is heel veel gebeurd. We hebben argeloos hulp gezocht en zijn heel eerlijk geweest. Dat blijkt achteraf onze fout te zijn geweest. Dit is nog maar een deel van onze avonturen. Goede informatie en weten dat je niet de enige bent maakt veel uit als je in de jeugdzorg malle molen zit. Na dit alles wil ik me inzetten voor ouders die hetzelfde overkomt, dan heeft alles toch nog nut gehad. Tal van klachtgesprekken hebben wij inmiddels gevoerd: Bij Accare zijn al onze klachten gegrond verklaard, wij zijn in afwachting van uitspraak van tuchtcollege. Bij GGD zijn al onze klachten gegrond verklaard. Omdat medewerker van GGD geen schuld had zijn wij doorgegaan naar de Overijssel ombudsman, hier zijn onze klachten over de medewerker allemaal gegrond verklaard. Binnenkort hebben wij ons klachtgesprek tegen Jeugdzorg (nu jeugdbescherming) Overijssel.

Bernadette Gerth

“Lees maar, er staat niet wat er staat...”

Interview met mr ir P.J.A. Prinsen

Sinds januari 2015 zijn er veel veranderingen; de transitie en de nieuwe jeugdwet zijn van kracht. Maar hoe pakt dit uit, merken kinderen en ouders hier iets van? Of is er misschien meer nodig voor verbetering? Weten ouders nog waar ze aan toe zijn? Wat zijn hun rechten en die van de kinderen, en hoe werkt het in de praktijk? Mr Ir P.J.A. Prinsen maakt op zijn site <http://www.jeugdwetgeving.nl/Jeugdwet.htm> de nieuwe jeugdwet begrijpelijker.

Helaas, tot nu toe is er niet veel te merken van de verbeteringen die het gevolg zouden zijn. De wethouder heeft weinig te zeggen en loopt mee aan de hand van de almachtige jeugdzorg, zonder echte inbreng. Vorig jaar werd er geroepen: bij casus-overleg zullen de ouders er voortaan bij zijn en een stem hebben. De praktijk toont dat ouders niet ingelicht worden over tijdstip en plaats van overleg en dus nog steeds onvoldoende geïnformeerd worden.

Vechtscheidingen nemen hand over hand toe met als desastreus gevolg uithuisplaatsing. De rol van jeugdzorg hierbij is discutabel. Een kind moet ten koste van alles omgang met beide ouders hebben, een must bij jeugdzorg. Een uhp is het ergste wat je een kind in zo'n geval kan aandoen. Eerst verdwijnt de ene ouder en dan word je zelf weggehaald bij de andere,

vaak door politie. Wat een trauma's, hoe kan een kind dit ooit begrijpen en wie kan er denken dat dit ooit goed kan zijn voor een kind. Een beter uitgangspunt: bij een echtscheiding hoort geen Raad voor de Kinderbescherming aanwezig te zijn, dit is de zaak van twee mensen. Ouders hoeven niet met elkaar om te gaan, maar ze moeten vaste regels naleven. Beide ouders hebben rechten en plichten; kosten onderhoud worden door beide ouders gedeeld. Dus geen alimentatie betalen, maar daadwerkelijk verdeling van de kosten van voeding, verzekering, club, kleding of school. Beide ouders hebben recht op verzorgende rol. Met uitzondering bij bewezen crimineel of kindschadelijk gedrag.

Amsterdam schermt met minder ots/uhp, maar is dit waar of zijn de cijfers handig gemanipuleerd? Er is meer drang en minder dwang. Maar wat is het verschil. Met drang worden de ouders ook verplicht om "vrijwillig" mee te werken aan wat jeugdzorg voorstelt, want anders..... volgt de dwang.

Hoe is dit alles ontstaan? Tot de 17e eeuw bestond de pater familias (goede huisvader), de man, die zijn familie/gezin verzorgde en beschermde. Tot de verlichting voor een ommekeer zorgde. Het kind op een voetstuk. Kinderen moesten centraal staan, ouders waren bijzaak. De huidige jeugdzorg is de erfenis van Rousseau. Er kwamen kinderbeschermers. Voor argumenten was geen plaats, alles werd al

gauw afgedaan met "in het belang van het kind". Het belang van het kind, wie kon daar nou tegen zijn? Maar vooral bij gebrek aan deskundige motivering wordt "het belang van het kind" gebruikt om mensen mond-dood te maken.

Vera Bergkamp (D'66) en Brigitte van den Burg (VVD) hebben zich ingezet voor waarheidsvinding; ook dit leidt niet tot verandering. Een betere kans zou er misschien zijn voor "niet mogen vertellen van onwaarheden".

Keukentafelgesprek

De laatste maanden is de term keukentafelgesprek helemaal ingeburgerd, alsof we ons hele leven al over keukentafelgesprekken praten. Contact met een moeder heeft mij aan het denken gezet.

Deze alleenstaande moeder had een ambtenaar van de gemeente over de vloer gehad voor de verlenging van een indicatie voor een of andere ondersteuning voor haarzelf. Zij vertelde dat dit vroeger met een formulier ging. Argeloos heeft zij niet geprobeerd er een "loketgesprek" van te maken, zij maakte een afspraak voor een bezoek bij haar thuis.

Vervolgens ging zij zitten babbelen. Het was nog een grote bende in haar huis waar zij net ingetrokken was. Daarom, vertelde zij, had zij haar kleine kindje even laten logeren bij familie. Over een paar dagen ging zij hem ophalen.

Maar dat kun jij toch helemaal niet aan?! Zo'n verhuizing en een klein kind!! Nee hoor, dat gaat niet.

Dit alles klinkt niet erg optimistisch, hoe is het tijt te keren?

- Denk dan aan:
- waarheidskamer voor kinderrechtshouders <http://peterprinsen.nl/WAARHEIDSVINDING/WAARHEIDSVINDING.htm>
 - geen schending van integriteit van de ouders <http://peterprinsen.nl/VoortgezetOuderschap.htm>
 - respect voor de wet (niet kritiekloos accepteren van rapporten van RvK, jeugdzorg e.d., maar onderzoek)
 - echtscheiding is zaak van twee mensen, hierbij hoort geen kinderbescherming
 - burgerfilter voor uhp
 - punt waar ouders vrijblijvend hulp kunnen vragen

Nu nog een paar mensen overtuigen en we zijn een stuk verder!

Ada Busman

http://nl.wikipedia.org/wiki/Jean-Jacques_Rousseau
http://www.debezigebij.nl/web/Zojuist-verschenen/Boek/9789023488989_Kinderen-van-Rousseau.htm

Jawel, dat kan ik wel aan. Dan en dan haal ik hem op.

Nee!

Jawel.

Enzovoort enzovoort. Drang heet dat.

Deze gemeenteambtenaar deed of zij er verstand van had en vertelde een verhaal aan Veilig Thuis.

Zonder contact met de moeder vroeg VT de rechter een spoed-uithuisplaatsing. De rechter gaf die.

Wat leren wij hieruit?
 1) Probeer van een keukentafelgesprek een loketgesprek te maken. Je weet tenslotte niet wie je binnen haalt.
 2) Ga niet zitten babbelen.
 3) Als 1 en 2 mislukt zijn, geef dan zogenaamd toe aan de drang. Ja, waarschijnlijk hebt u wel gelijk.
 4) Zo ontkom je misschien aan de dwang. Vervolgens doe je wat je van plan was.

Truus Barendse

Historische omslag?

Maken de Jeugdwet en de wet Herziening Kinderbeschermingsmaatregelen (allebei van kracht sinds 1 januari 2015) inderdaad een historische omslag mogelijk, of waarschijnlijk?

Mogelijk? Zeker wel. De narigheid waarover KOG steeds hoort van ouders wordt niet veroorzaakt door de wet, altijd door mensen die de wet uitvoeren.

Waarschijnlijk? Wij willen het graag geloven. Over een half jaar weten wij misschien meer.

Zeker is in ieder geval, dat de KOG-folder 'Hoe gaat de school om met jeugdzorg' bij het oud papier kan. Bij deze nieuwsbrief vindt u een nieuwe folder, aangepast aan de geldende wetten sinds 1 januari 2015. Meer folders kunt u bestellen op alicejansen@planet.nl.

Wat is de verandering waar u en de school mee te maken hebben?

De gezinsvoogd heeft recht op informatie VOOR ZOVER NOODZAKELIJK VOOR DE UITVOERING VAN DE OTS.

De laatste tijd horen wij nogal eens dat gezinsvoogden sinds 1 januari 2015 RECHT hebben op allerlei informatie waarvan u misschien niet wilt dat ze die krijgen, en waarvan u ook niet inziet waarom ze die zouden moeten krijgen. Dus zelfs artsen en psychologen zouden VERPLICHT zijn allerlei informatie te geven als de Raad voor de Kinderbescherming of een gezinsvoogd daarom vraagt. Maar art. 1:240 BW zegt dat iemand die op grond van zijn ambt of beroep tot geheimhouding is verplicht aan de raad voor de kindbescherming inlichtingen KAN verstrekken. Dat is iets anders dan MOET.

En wij lezen in Bruning, Liefwaard en Vlaardingerbroek, Jeugdrecht en jeugdhulp (december 2014): "de gecertificeerde instelling krijgt bij de uitvoering van de OTS

de bevoegdheid om zonder toestemming van de ouder(s) met gezag informatie op te vragen bij derden, ook als deze een beroepsgeheim hebben: de gezinsvoogdwerker krijgt met andere woorden een 'informatierecht', maar dit informatierecht is bij amendement omgezet in een 'informatieplicht' als de gecertificeerde instelling om informatie verzoekt (gewijzigd art. 53 lid 3 Wjz; art. 7.3.11 lid 4 Jeugdwet)." (pag. 385) Voetnoot: 'Derden die beroepshalve beschikken over inlichtingen inzake feiten en omstandigheden die de persoon van de onder toezicht gestelde minderjarige, diens verzorging en opvoeding of de persoon van de ouder of voogd betreffen, welke inlichtingen noodzakelijk kunnen worden geacht voor de uitvoering van de OTS, verstrekken de gecertificeerde instelling die de OTS uitvoert, deze inlichtingen desgevraagd of uit eigen beweging, zonder toestemming van de betrokkenen en indien nodig met doorbreking van de plicht tot geheimhouding op grond van een wettelijk voorschrift of op grond van hun ambt of beroep; zie Invoeringswet Jeugdwet, artikel 3.3 onder D.'

De school bijvoorbeeld moet dus steeds een afweging maken of de informatie NOODZAKELIJK IS VOOR DE UITVOERING VAN DE OTS.

Ziet u wel die enorme adder onder het gras: feiten en omstandigheden die ... of de persoon van de ouder of voogd betreffen. Eén glas bier geeft al een drankadem: niets drinken als u dichtbij de juf van uw kind komt bij het ophalen! Om nog maar te zwijgen over alles wat een mens uit zijn mond kan laten vallen. Nu geldt nog meer dan tevoren: **ga niet zitten babbelen**.

Truus Barendse

Aan:
Bureau Jeugdzorg/Veilig thuis
Tav ...
straat
Postcode en plaats

Betreft: **Verzoekschrift in het kader van: AwB, WbP, EVRM**

Dossiernummer:
Dossienaam:
Plaats, datum:

Geachte mevrouw / heer,

Ik verzoek u toezending van een afschrift van het **complete dossier** van Bureau Jeugdzorg aangaande mij **en mijn zoon/dochter naam en geb. datum en zoon/dochter geb,datum** inclusief contactjournaal en werkaantekeningen zoals dit in uw administratie aanwezig is.

ik wil u er op attenderen dat bovenstaand verzoek gerechtvaardigd is op grond van :
Algemene wet Bestuursrecht.

Toelichting: op grond van de AwB komt mij recht toe om kennis te hebben van alle stukken die geleid hebben tot de besluitvorming. Gezien het feit dat zowel het contactjournaal als de werkaantekeningen hebben bijgedragen tot de besluitvorming komen deze mij toe.

Wet bescherming Persoonsgegevens.

Toelichting: op grond van deze wet komt mij het recht toe van inzage, afschrift en correctie van alle gegevens omtrent ons en ons kind in uw administratie.

Artikel 6 EVRM.

Toelichting: dit artikel bepaalt dat alle partijen in een gerechtelijke procedure dienen te beschikken over alle stukken. Dit wordt ook wel het gelijkheidsbeginsel van eerlijke procesvoering genoemd. Gezien het feit dat er in het dossier meer stukken zitten dan bij ons bekend zijn nemen wij aan deze ook te mogen ontvangen.

Inmiddels is voldoende jurisprudentie bekend die ons verzoek kan ondersteunen.

In afwachting van toezending van de gevraagde stukken.

Gaarne zie ik dat dit verzoek en de eventuele bezwaren daar op afgehandeld zal worden volgens de, op **(datum invullen 4 weken na vandaag)** in werking getreden, Wet Dwangsom en Beroep en de daarin gestelde termijnen. Uiteraard zal ik bij bezwaar en beroep een claim leggen op de in deze wet vastgestelde vergoedingen.

Hoogachtend,

uw handtekening

Bernadette Gerth

Den Haag,
vanaf de zijlijn,
maart 2015.

vragen is de plenaire behandeling in de Eerste Kamer voorzien voor 30 juni 2015.) De wetgever schrijft voor dat geregeld moet zijn bij AMVB dat gegevens systematisch worden verzameld, vergelijkbaar zijn en overdraagbaar, en dat deze gegevens moeten worden verzameld met behulp van een branchespecifieke Meldcode. Dat houdt vanuit het oogpunt van een cliënt in dat oordelen op basis van willekeurige aannames, ongefundeerd niet-pluis-gevoel, vaak mondelinge, ongedateerde gegevensregistratie zonder bronvermelding, zonder contextvermelding, omschrijving van doelrelatie en verantwoordelijkheidstoeiding aan identificeerbare functionarissen niet aan de wettelijke deugdelijkheids eis voldoet. Cliënten hebben in

beeld als geblinddoekt. Voor een nadere discussie over de vaststelling van het kindbelang is een andere symboliek van Justitia interessant. De weegschaal. Zij wordt geacht ook een zorgvuldige weging, met zuivere gewichten en een geijkt weeginstrument, uit te voeren bij haar "waarheidsvinding". Meten is weten, geen blind toeval, geen vooroordeel, geen preferent belang van een partij, maar een systematische afweging van deugdelijk verkregen gegevens wordt door haar als onderzoeksmethode gehanteerd. Dat vergt integere, deskundige oordeelsvorming, geen gebruik van een roulettetafel.

Serendipity komt als heuristiek en verklaringmodel voor in het dagelijks leven, waar iemand een toevallige,

Serendipity, een kwestie van toeval?

Een gerenommeerde rechtshulpverlener verklaarde kort geleden dat de ouders rekening moesten houden met een tamelijk grote kans op willekeur, of zoals de advocaat het uitdrukte: een kansberekening van een casino. Daar schrikt een nietsvermoedende burger van. De rechter baseert zijn/haar uitspraken over de kwaliteit van de ouderlijke zorg op de adviezen van mediators, jeugdzorgwerkers of raadsonderzoekers. De geschrokken burger realiseert zich wat er in de media over de kwaliteit van de jeugdzorg wordt bericht. Geschrokken maar niet meteen bereid om het ergste te denken, gaat de burger zelf op onderzoek uit.

Op internet staat een verhaaltje over de wettelijke omschrijving van het begrip "goede zorg", volgens het gewijzigde wetsvoorstel Wkkgz juli 2013. (Het wetsvoorstel Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg is op 4 juli 2013 aangenomen door de Tweede Kamer. Onder voorbehoud van tijdige beantwoording van de gestelde

zo'n geval een aantoonbare grond voor een klacht.

Dit verhaaltje betreft ook de wettelijke omschrijving van het begrip "klachtafhandeling". Wkkgz is mede ingegeven door de wensen van cliënten, maar het onderzoeksbureau dat hierover adviseerde erkent ook dat de Wkkgz ongewenste neveneffecten kan meebrengen: bijvoorbeeld dat de slager zijn eigen vlees keurt. Het is dan ook een logisch gevolg van deze ontwikkeling dat er een nieuw orgaan ontstaat, een gezamenlijke organisatie voor onafhankelijke klachtenondersteuners, ingehuurd door de zorgaanbieders gezamenlijk. De kwaliteit van goede beoordelingen en beslissingen staat ter discussie. Ook de bestaande ondersteuners, ouderorganisaties, cliëntenvertegenwoordigers kunnen houvast vinden bij de uitspraken over goede zorg, die per zorgaanbieder nader moeten worden gedefinieerd.

Vrouw Justitia wordt afge-

raadselachtige waarneming op een nieuwe manier weet te verbinden met een valide verklaringmodel en zodoende een nuttige (geniale) oplossing voor een probleem levert. Het bewijs van het nut (de genialiteit, het wonder) van de verklaring komt met de toetsing achteraf. Een voorbeeld is de ontdekking van de penicilline. Serendipity wordt wel getypeerd als: "zoeken naar een speld in een hooiberg, en eruit rollen met een boerenmeid". Een grondige kennis van het wetenschapsgebied, gepaard aan een onderzoekende geest en een volhardende toewijding, ook wel 80 % transpiratie en 20 % inspiratie genoemd, biedt de meeste kans op een dergelijke treffer. Te vaak is door cliënten bij jeugdzorg gehoord: "ieder heeft zijn eigen waarheid" of: "wij doen niet aan waarheidsvinding".

De vele vergeefse pedagogische experimenten, mislukte pogingen, mogelijke slachtoffers daarvan, worden met terugwerkende kracht beschouwd als een

gerechtvaardigde prijs voor de vooruitgang. De hooiber heet in de jeugdzorg sinds jaren "onderzoek doen naar een vermoeden van kindermishandeling ex art. 11 WJZ". Dat onderzoek kan in systematische stappen, z.g. "kern-beoordelingen" volgens het model ORBA, worden uitgevoerd. Dat verhoogt de kans op valide en bruikbare bevindingen. In de rechtspraak over kindbelang geldt dat de rechters bijna blindelings uitgaan van de veronderstelling dat elke bevinding door de jeugdzorgwerkers de geldigheid heeft van de vondst van een boerenmeid. Dit verhaaltje gaat over alle mogelijke trefers en missers die afgezien van een boerenmeid nog meer uit een complexe probleemsituatie opgevist kunnen worden.

De wetgever geeft aan het gezamenlijke beroepsveld van de jeugdzorg de opdracht om (Jeugdwet 2014) de gezonde ontwikkeling van kinderen op deugdelijke (professionele) wijze te bevorderen waar de opvoeding van de natuurlijke ouders daarin tekort schiet. De doorgaande discussie over beroepsethiek, professionele waarden en normen, institutionalisering en methodiekenontwikkeling heeft in de afgelopen decennia geleid tot de formulering van gemeenschappelijke standaarden, zoals het Norm Model AMK's (Prof.dr. E.E.J. de Bruyn KUN), de beroepsstandaarden van de betrokken beroepsverenigingen KNMG, NIP, NVO, NVMW, en het Model Protocol Huiselijk Geweld en Kindermishandeling van VWS en V&J. In deze modellen wordt een balans nagestreefd tussen de bescherming van de belangen van de cliënt/het gezin en de belangen van de samenleving, de overheid, de jeugdhulp-instelling.

Verantwoorde zorg vraagt om zorgvuldige afweging van belangen. Een stevige doorlopende discussie komt de veiligheid van kinderen alleen maar ten goede. De twijfels worden breed gedeeld en gepubliceerd in rapportages van o.a. de Kinder Ombudsman, de Onderzoeksraad voor de Veiligheid, de Commissie Samson, de →

→ Commissie Deetman enz. en ook op sites van verontruste ouders en oudervertegenwoordigers. Te voorspellen valt dat binnenkort deze discussies ook zullen worden gevoerd in gemeenteraden, lokale politieke organen, cliëntenorganisaties. Sinds de discussies in het parlement (Donner 2005 e.v.) naar aanleiding van calamiteiten en wantoestanden in de jeugdzorg en ook n.a.v. de toenemende maatschappelijke druk op het beperken van overlast door groepen jongeren, is de druk op de uitvoerende jeugdzorginstellingen toegenomen. Men moet in steeds minder tijd steeds grotere aantallen meldingen met steeds minder faciliteiten verwerken. Het boekje "Mevrouw, mag ik bij u wonen?" (SWP 2014) is representatief voor de stand van zaken anno 2013 bij Bureau Jeugdzorg Haaglanden. Men werkt in het spanningsveld tussen de justitiële waarheidsvinding en de diagnostische waarheidsvinding uit de zorgsector. Het

Wacht maar even met betalen

Een donateur attendeerde KOG erop, dat in ieder geval de gemeente Haarlem in 2015 geen ouderbijdrage int voor kinderen die voor 1 januari 2015 uit huis zijn geplaatst of een gedeelte van de dag elders verblijven. Inmiddels hebben wij gezien dat Haarlem niet alleen staat. Informeer bij uw gemeente hoe het daar zit, en wat precies u moet doen als u al een rekening hebt gekregen van het CAK.

Truus Barendse

lijkt alsof men vaak vermijdt om al te diep in de hooiberig te duiken, uit angst voor een prik in de eigen vinger, een boerenmeid of zelfs een vogelverschrikker. Het kind heeft recht op goede zorg, dat houdt ook in dat de diagnostiek, de beoordelingen en beslissingen als resultaat hebben dat deze interventies aantoonbaar bijdragen aan verbeteringen, oplossingen voor een probleem. Dat wil dus zeggen: veilig, doeltreffend, doelmatig, cliëntgericht en afgestemd op de reële behoeften van de cliënt.

De mate, de normen en waarden, beroepsethiek, "het gewicht in de schaal", daar draait het om. De Brochure "Beroepsethiek in de Jeugdzorg" vertegenwoordigt duidelijk het respect voor de rechten van kinderen. Ook de vormgeving van de VWS Model Meldcode Kinder mishandeling verwijst naar het theoretisch centraal stellen van het kindbelang. Betrokkenen worden aangemoedigd en verleid om zorgen over een tekort aan veiligheid bij de overheid te melden. Daarin worden zij blijkens klachtnalyses te vaak teleurgesteld: zij komen als melder zelf in de verdachtenbank terecht. Onafhankelijke ondersteuners voelen zich daardoor geneigd om te adviseren: blijf uit de buurt van de jeugdzorg. De nadruk op overlastbestrijding en bestrijding van criminaliteit blijkt vanuit V&J daar zo sterk doorheen te spelen dat veel ouders en jongeren zich al vanaf het eerste contact met Jeugdzorg gecriminaliseerd voelen. Het taalgebruik van medewerkers verwijst ook vaak meer naar het politie-jargon dan naar begrippen uit de hulpverlening. De begrippen "adviesvraag, hulpvraag, melding, aangifte, beschuldiging" worden door elkaar gebruikt. Voor ouders heeft dit een intimiderend effect, het ondermijnt hun zelfvertrouwen nog voor er oplossingen zijn geboden. Begrippen als "vermoeden, aanname, hypothese, indruk, opvatting, verklaring, onderbouwing, onderzoeksgegevens, schatting, conclusie" worden eveneens zonder inhoudelijk onderscheid in rapportages aangetroffen. De publiciteit van de Rijksover-

heid rondom jeugdhulp belooft "hulp en advies", terwijl veel ouders en betrokkenen zich daarna door een onverwachte, bedreigende dwang-en-drang benadering overvallen voelen. Het onbehagen bij cliënten dat daaruit voortkomt, wordt in de jeugdzorg slechts geduid als "weerstand tegen hulp". Inzicht in de bedreiging die uitgaat van de boodschappen van het "drang en dwang" beleid lijkt bij veel uitvoerende jeugdzorgwerkers onvoldoende aanwezig. Toch weten we sinds Bateson's Double Bind model hoe ziekmakend deze paradoxale interventies op een kwetsbaar gezin kunnen uitwerken. De schaars beschikbare, onafhankelijke cliëntondersteuning heeft tot heden blijkaar niet genoeg geholpen. Zelfs een congres "Omgaan met moeilijke ouders" (sic!) lost de miscommunicatie niet op.

Ouders vragen de jeugdzorginstelling naar goede informatie, feitelijke onderbouwing, uitleg van werkwijzen, nauwkeurigheid van verwerking van persoonsgegevens, uitspraken over de doelen en te verwachten effecten van interventies: kortom, een deugdelijke heuristiek. De samenleving accepteert geen vervuilde naalden bij een vaccinatie-programma, geen vervuilde babyvoeding, gammele auto's mogen de rijweg niet meer op, maar de borging van de veiligheid van kinderen in gezinnen, kinderopvang, kindertehuizen, jeugdzorginstellingen staat nog aan het begin van een lange weg. Zie o.a. het rapport van de Onderzoeksrada voor de Veiligheid. De samenleving reageert hooguit op dramatische verhalen in de media, de resources van Raden van Toezicht, Cliëntenraden, KOG, Ouderonline, Eigen Kracht enz. zijn versnipperd, kwetsbaar, hebben tot nu toe aantoonbaar onvoldoende invloed. Bij de dossiervorming ontbreekt nog steeds de toetsbaarheid en overdraagbaarheid die het recht van het kind op goede zorg moet waarborgen. Aan het "product" van de jeugdzorg, de beoordeling en interventie op casusniveau, hangt nog geen kwaliteitslabel.

De nieuwe Wkkgz laat een achterdeur open voor de zorgaanbieder om zich van een klacht niets aan te trekken. Het ontbreken van echte marktregulering maakt dit risico op "afpoeieren" van een cliënt nog groter.

Een recent voorbeeld van het effect van de maatschappelijke druk op de resultaatverplichting (veiligheid, overlastbestrijding, terugdringen criminaliteitscijfers) heeft de huidige top van VWS getoond (Buitenhof, 15 maart 2015), met het gemak waarmee waarnemingen, zorgen, vermoedens, ongetoetst overgaan in verdenkingen, beschuldigingen, oordelen, zelfs ingrijpen en veroordelen. Waarheidsvinding kwam achteraan in het rijtje. Men suggereerde publiekelijk een complot tegen de VVD, dat afbreuk zou kunnen doen aan het lopende succesvolle veiligheidsbeleid van de overheid. De onderzoekstaak van de journalistiek zelf werd wantrouwig ter discussie gesteld door de minister.

Daartegenover publiceert het WODC onderzoek naar de mate waarin "framing" (bijvoorbeeld overbenadrukken van incidenten, overbenadrukken van de waarde van de aanpak van repressie of zorg) op dit beleidsgebied plaatsvindt, vanuit de politiek, de overheid en de commercie (WODC onderzoek 2014 "Jeugdcriminaliteit en media"; Taalstrategie V.U.). Helderere reality-testing lijkt mij als oudgediende aan de zijlijn van deze ontwikkelingen op zich een onmisbaar element van veiligheid. Het is nu blijkaar aan de gemeenteraden om daarin verbetering te brengen. Zicht op het kindbelang heeft blijkaar naast een helder oog ook een scherp luisterend oor nodig, en de vaardigheid van begrijpend lezen.

De huidige parlementaire discussie over de betekenis van justitiële versus diagnostische waarheidsvinding in de jeugdzorg (bescherming van persoonsgegevens, de motiveringsplicht van kinderrechtshouders, Raden van Kinderbescherming, AMHK's, huisartsen wijkteam, jeugdteams, onderwijsinstel-

lingen, sportclubs, informele netwerken) laat zien dat er een tekort is aan een gedeelde, praktisch toepasbare, verinnerlijkte beroepsattitude ("beroepsethiek als skelet in een lichaam", beroepsbekwaamheid, respect). De oorspronkelijke werkwijze op basis van protocollen, checklists, of nog minder objectief: "indrukken, meningen, schattingen, visies, hearsay, groupthink, niet-pluis-gevoelens zonder feitenonderzoek, onbewuste overdachtsreacties" zonder onderliggend inzicht en niet gegrond op relevant feitenonderzoek, is ongeschikt gebleken. De verleiding is groot om onder invloed van bezuinigingsdruk terug te vallen op nog oppervlakkiger onderzoeksmethoden: "knippen en plakken, overcopieren", eenpersoonsbeslissingen, mondelinge gegevensoverdracht inclusief ruis: onjuistheden, vergissingen en onvolledigheid. Zelfs blijkt uit de gepubliceerde klachten dat de neiging bestaat om naar een doel toe te

redeneren, partijdig te oordelen, onverwachte afwijkingen weg te retoucheren, te generaliseren of te bagateliseren. De Kinder Ombudsman wijst voorzichtig op het veiligheidsrisico dat daarin schuilt voor een cliënt, die immers per definitie in een ongelijke machtspositie tegenover de overheid staat. In krantenjargon: de verkliekersmaatschappij of in de woorden van mr.H.Gommer (NRC 2013) "roddel sessies van het AMK". De werksort diskwalificeert zichzelf hierdoor. Kan het nog steeds niet beter?!

Zoeken naar een bevestiging van een vermoeden van kindermishandeling en onderliggende oorzaken (volgens de breed opgerekte criteria die daarvoor staan, is het Nationale Prevalentie onderzoek 2005 zijn opgesteld) in de beperkte tijd en met de beperkte beroepsbekwaamheid die daarvoor staan, is zoeken naar een speld in een hooiberig en tevoorschijn komen met een "vermoedelijke

dader" in de termen van het Trimbos Instituut. Carla Rus schreef het bekende artikel "Wie luistert naar het kind?" dat duidelijk illustreert hoe het model van diagnostische informatieverwerking er in de praktijk aan toegaat. Hoe vaak dit voorkomt is niet nauwkeurig bekend (signalen van cliënten of media hierover worden al snel als privacy-gevoelig terzijde gelegd). Diverse publicaties en het congres Zorg om de Zorg van 2009 doen vermoeden dat dit zo vaak voorkomt dat van een onveilig jeugdveiligheidsstelsel gesproken moet worden. In de Els Borst lezing van 2014 waarschuwde Carla Trappenburg in haar betoog over de participatiemaatschappij en jeugdhulpverlening voor de risico's van een ondoordachte werkverdeling tussen leken (vrijwilligers), "bescheiden professionals" die niet zelfstandig mogen werken (maatschappelijk werkers, verpleegkundigen, raadsontzoekers) en professionals in de ware zin

van het woord, gebonden aan een beroepscode. Mijn indruk is dat de justitiële en economische belangen zo sterk vermengd zijn met, en zelfs overheersen over de belangen van het kind, dat algemeen geaccepteerd wordt dat de handhaving van wettelijke kwaliteitseisen aan de beoordelingen en beslissingen door jeugdzorginstellingen nog tot minstens vijf jaar wordt uitgesteld. De handhaving van de Wkkgz zal in de jeugdzorg nog vijf jaar niet gegarandeerd zijn.

Het is aan de gezinnen zelf, de burger, aan cliëntenorganisaties en onafhankelijke ondersteuners om een actievere rol te nemen bij het bewaken van de balans de komende jaren.

Een donateur van KOG met jarenlange werkervaring in het veld van psychologie en jeugdzorg

het kan altijd nog gekker

Gezinsvoogd vertelt dat hij drie maanden tevoren de zevende (geen tikfout) gezinsvoogd van kindje van 6 maanden was geworden. Hij ging nu ander werk doen: achtste gezinsvoogd.

Meisje met ots van 11 loopt weg van moeder naar vader. Vader belt moeder en gezinsvoogd: zij is hier, geef het een paar dagen, komt goed. Beiden: absoluut niet, nu meteen. Gezinsvoogd dreigt

met uhp en krijgt machtiging. KOG belt leidinggevende: kind is met vader hier geweest, gaat weglopen, geef het een paar dagen, komt goed. Nee, wij gebruiken een machtiging altijd meteen, anders zou je toch zeggen dat je je vergist hebt!

Meisje van 14 loopt weg als haar moeder haar contact verbiedt met man van 30 die duidelijk met haar in bed ligt. Ots en uhp. Bij rechter

wijst de moeder erop dat het zelfs een strafbaar feit betreft. Gezinsvoogd: Ja, maar zij voelt zich ouder.

Meisje van 16 loopt weg en beschuldigt vader (met wie ze kort daarvoor op haar verzoek paar dagen op vakantie was geweest) van mishandeling en misbruik tot haar tiende. Instanties zeggen dat ze neutraal zijn, maar rapporteren anders. Niemand schakelt rechter in.

Ouders krijgen geen antwoord op brieven en e-mails, maar wel rekeningen, o.a. voor reiskosten i.v.m. nieuwe school. U begrijpt wat KOG heeft geadviseerd.

Meisje van op enkele weken na 18 loopt weg. Bureau jeugdzorg vraagt en krijgt machtiging ots en uhp.

Juris- prudentie

Gaan rechters het licht zien? We worden een stuk optimistischer. Googelt u voor de eerste uitspraak RBAMS 2014 3085.

BJAA deed een niet-onderbouwde uitspraak over de geestelijke gesteldheid van de moeder en beweerde ook verder maar wat om het voornemen verlenging uhp uit te voeren. En de rechter zag dit allemaal! Heel verstandig van de moeder in kwestie was haar poging zich te laten onderzoeken en het inschakelen van Spirit om de thuissituatie te beoordelen. De rechter gaf BJAA de gevraagde machtiging niet, hoewel de moeder BJAA niet binnenliet.

"Het BJAA acht het van het grootste belang dat er een stabiele thuissituatie bij de moeder is. Deze is er op dit moment niet. Het BJAA kan hier ook niet goed aan werken nu de moeder het BJAA geen toegang tot haar huis verleent.

De moeder heeft ter terechtzitting aangegeven dat zij naar aanleiding van de vorige beschikking zich heeft gemeld bij de GGZ, waar zij gevraagd heeft om een persoonlijkheidsonderzoek. De GGZ hebben haar aangegeven dat zij alleen behandelingen doen en geen diagnoses stellen. De moeder wil het belang van de minderjarigen voorop stellen. Namens de moeder heeft de raadvrouw verweer gevoerd. De raadvrouw stelt dat er drie pijlers zijn: 1. de moeder; 2. de minderjarigen en 3. de thuissituatie.

Ten aanzien van punt 1 heeft de raadvrouw opgemerkt dat het BJAA stelt dat de moeder ernstige problematiek heeft en dat zij behandeld moet worden. Voordat de moeder behandeld kan worden, moet er eerst vastgesteld worden wat de moeder heeft. De moeder staat er voor open om dat te

laten uitzoeken.

Ten aanzien van punt 2 heeft de raadvrouw naar voren gebracht dat de minderjarigen momenteel lijden onder de uithuisplaatsing. Zij kunnen dan ook nu niet goed worden onderzocht.

Ten aanzien van het derde punt heeft de raadvrouw aangegeven dat spoedhulp een huisbezoek heeft afgelegd. Het huis is op orde, de financiële situatie is op orde, er zijn geen onveilige situaties in huis.

De raadvrouw stelt zich op het standpunt dat het verzoek tot verlenging van de machtiging tot uithuisplaatsing dient te worden afgewezen. Het klopt dat de samenwerking tussen de moeder en het BJAA niet goed verloopt, maar de moeder werkt wel mee aan de noodzakelijke opdrachten.

Alles afwegende is de kinderrechtter allereerst van oordeel

dat er zeker zorgen zijn over de ontwikkeling van de kinderen. Er is een bedreiging die een ondertoezichtstelling rechtvaardigt, maar een uithuisplaatsing is in dit stadium een te ingrijpende maatregel. **Zolang niet duidelijk is of en welke diagnose er gesteld kan worden bij de kinderen is voorzichtigheid ten aanzien van inbreuken op artikel 8 EVRM aan de orde. Gebleken is dat de kinderen zijn gehecht aan de moeder. Een uithuisplaatsing zonder dat exact duidelijk is wat de oorzaak is van de kind signalen brengt ook een risico met zich mee ten aanzien van de hechting.**

De kinderrechtter kan zich niet aan de indruk onttrekken dat het verbale gedrag van de moeder van invloed is op beslissingen die in deze zaak zijn genomen. Naar het oordeel van de kinderrechtter is de trein van de uithuis-

plaatsing te snel gaan rijden en dient er thans eerst aan de rem te worden getrokken. **Pas als de noodzaak blijkt uit zorgvuldig onderzoek, de moeder niet meewerkt aan noodzakelijke behandeling en begeleiding en aldus alternatieven hebben gefaald kan (alsnog) een uithuisplaatsing volgen. Door de (te) snelle uithuisplaatsing is er geen ruimte geweest voor ambulante hulpverlening. Daarbij dient zeker ook in ogenschou te worden genomen dat een uithuisplaatsing zelf ook tot (onherstelbare) hechtingschade bij de kinderen kan leiden.** Teneinde de terugplaatsing naar de moeder goed te begeleiden wordt de uithuisplaatsing voor een korte duur verlengd. Mitsdien wordt als volgt beslist.

3 Beslissing
De kinderrechtter: - verlengt de machtiging tot uithuisplaatsing van voornoemde minderjarigen voor verblijf bij een pleegouder met ingang van 10 mei 2014 tot 1 juni 2014; ..."

Op 20 augustus 2014 heeft het Hof in Den Haag de puntjes op de i gezet: de wet noemt niet voor niets termijnen. Googelt u voor deze uitspraak GHDHA 2014 2801

Verlenging uithuisplaatsing. ... Bestreden beschikking niet tijdig voor afloop van de termijn van de verlenging van de uithuisplaatsing tot stand gekomen. Verzoek afgewezen.

Dat een rechter aan een secretaris verzoekt de uitspraak mondeling aan partijen door te geven, in de wetenschap dat op dat moment nog slechts een concept daarvan voor handen is, is niet in overeenstemming met artikel 28 lid 1 Rv, zodat van 'uitspreken' geen sprake

kan zijn.

Nu uit het bovenstaande blijkt, dat de uitspraak niet is gedaan op 29 januari 2014 omdat de beschikking eerst op 5 februari 2014 door de rechter is nagekeken en getekend, zijn de ouders geslaagd in het aan hen opgedragen tegenbewijs.

3. Het hof voegt hieraan toe: het feit dat de rechtbank uitspraken in verzoekschriftprocedures kennelijk niet in het openbaar uitspreekt, klemt te meer nu – zoals blijkt uit de hiervoor genoemde uitspraak van 28 augustus 2013 van dit hof en de daaraan voorafgegane tussenbeschikking van dit hof van 27 maart 2013 – deze praktijk al langere tijd bestaat.

4. Gelet op voormelde gang van zaken zal het hof de bestreden beschikking vernietigen, uitsluitend voor zover aan het oordeel van het hof onderworpen. Aangezien vaststaat dat de bestreden beschikking niet tijdig voor afloop van de termijn van de verlenging van de uithuisplaatsing tot stand is gekomen, bestaat voor het hof geen andere mogelijkheid dan het verzoek tot verlenging van Jeugdzorg alsnog af te wijzen.

De Hoge Raad overweegt (13 april 2001, NJ 2002, 5) "dat bij ots aan de motivering hoge eisen moeten worden gesteld. De enkele kans dat het ontbreken of niet nakomen van een omgangsregeling voor de minderjarige nadelig of schadelijk zal zijn levert niet een toereikende motivering op." En dan te bedenken dat BJAA het zelfs reden vond voor uithuisplaatsing! De rechter gelukkig niet.

Ook in hoger beroep werd het overgewicht van kinderen gezien als ernstige bedreiging van de gezondheid, en dus voor ots. Hof Arnhem 22 maart 2012.

Wij vestigen uw aandacht op een brief en een artikel van Nico Mul:

1. Brief aan de wethouders jeugdzorg:

<https://dl.dropboxusercontent.com/u/3224280/Brief%20aan%20wethouders%20jeugdzaken.pdf>

2. Artikel over de 'vergeten kinderen' als de zogenaamde zorg gecontinueerd gaat worden.... WIE houdt de dossiers tegen het licht?

<http://jeugdzorg-darkhorse-plus.blogspot.nl/2013/06/de-transitie-de-commissie-terugplaatsing.html>